

1.

14 1 Un pēc divām dienām bija Pashā un Neraudzētās maizes svētki. Un augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā tie Jēzu ar viltu varētu saņemt un nokaut, 2. Moz. 12:1-27 2 jo tie sacīja: "Tik ne svētkos, lai neceļas starp ļaudīm dumpis." 3 Un, kad Viņš bija Betānijā, spītālīgā Sīmaņa namā, un sēdēja pie galda, tad kāda sieva nāca; tai bija akmens trauciņš ar ļoti dārgu un tīru nardes eļļu, un, trauciņu sasitusi, tā to lēja uz Viņa galvu. Lk. 7:37-38 4 Un tur bija kādi, kas pie sevis apskaitās un sacīja: "Kā labad šī eļļas izšķērdēšana? 5 Jo šo eļļu varēja pārdot dārgāk nekā par trīs simti denārijiem un izdalīt nabagiem." Un tie izteica viņai pārmetumus. 6 Bet Jēzus sacīja: "Lieciet viņu mierā! Ko jūs viņu mokāt? Tā labu darbu pie Manis ir darījusi. 7 Jo nabagi ir arvienu pie jums, un, kad gribat, jūs tiem varat labu darīt; bet Es neesmu arvienu pie jums. 5. Moz. 15:11 8 Šī ir darījusi, ko spējusi: tā jau iepriekš Manu miesu ir svaidījusi bērēm. 9 Patiesi Es jums saku: kur vien evaņģēliju sludinās pa visu pasauli, tur arī to teiks, ko šī darījusi, viņai par piemiņu." 10 Un Jūda Iskariots, viens no tiem divpadsmit, nogāja pie augstajiem priesteriem, lai tiem Viņu nodotu. 11 Un tie, to dzirdējuši, priecājās un solīja tam dot naudu; un tas meklēja, kā tas Viņu nodotu izdevīgā brīdī.

Kungs, acu priekšā rādās pretstats: sievietē, kuŗa tevi svaidīja ar dārgu eļļu - un mācekļi - nodevējs - Jūdas. Piedodi mums, kad tevi pienācīgi negodājam. Palīdzi mums būt patiesiem sekotājiem, neviss nodevējiem. Palīdzi mums Tev pateikties un lietderīgi izmantot tās svētības, ko Tu mums esi devis un arvien dodī.

2.

12 Bet pirmajā Neraudzētās maizes dienā, kad kāva Pashā jēru, Viņa mācekļi Viņam saka: "Kur Tu gribi, lai mēs noejam un visu sagatavojam, ka Tu vari ēst Pashā jēru?" 13 Un Viņš sūtīja divi no Saviem mācekļiem un tiem sacīja: "Noejiet pilsētā. Tur jūs sastapsit cilvēku, kas nes ūdens krūzi. Sekojiet viņam. 14 Un, kur viņš ieiet, tur teiciet tam saimniekam: Mācītājs saka: kur ir Man tā vieta, kur ar Saviem mācekļiem varu ēst Pashā jēru? - 15 Un viņš jums rādīs lielu, segām izklātu, sagatavotu istabu. Sataisiet tur mums visu." 16 Un Viņa mācekļi izgāja un nāca pilsētā, un atrada tā, kā Viņš tiem bija sacījis, un sataisīja Pashā jēra mielastu. 17 Un, kad vakars metās, Viņš nāca ar tiem divpadsmit. 18 Un, tiem pie galda sēžot un ēdot, Jēzus sacīja: "Patiesi Es jums saku: viens no jums, kas ar Mani ēd, Mani nodos." 19 Un tie sāka skumt, un cits pēc cita Viņam sacīja: "Taču ne es?" 20 Bet Viņš tiem sacīja: "Viens no tiem divpadsmit, kas ar Mani mērc bļodā. 21 Cilvēka Dēls gan aiziet tā, kā par Viņu ir rakstīts. Bet vai tam cilvēkam, kas Cilvēka Dēlu nodod! Šim cilvēkam būtu labāk, ka tas nemaz nebūtu dzimis." 22 Un, tiem ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja to, pārlauza un tiem to deva un sacīja: "Ņemiet, tā ir Mana miesa." 23 Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un tiem to deva. Un tie visi dzēra no tā. 24 Un Viņš tiem sacīja: "Šīs ir Manas derības asinis, kas par daudziem top izlietas. 2. Moz. 24:8; Jer. 31:31-34 25 Patiesi Es jums saku, ka Es vairs nedzeršu no vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to no jauna dzeršu Dieva valstībā." 26 Un, pateicības dziesmu dziedājuši, tie izgāja uz Eļļas kalnu, 27 un Jēzus tiem saka: "Jūs visi apgrēcināsit, jo stāv rakstīts: Es ganu sitišu, un avis taps izklīdinātas. Cah. 13:7 28 Bet, kad Es celšos augšām, tad Es jūs priekšā gribu noiet uz Galileju." Mt. 28:16 29 Bet Pēteris Viņam sacīja: "Un, ja visi apgrēcinātos, tomēr es ne." 30 Un Jēzus tam sacīja: "Patiesi Es tev saku: šodien, šinī naktī, pirms gailis otrreiz dziedās, tu Mani trīskārt aizliegsi." 31 Bet tas runāja vēl daudz vairāk: "Jebšu man būtu līdz ar Tevi jāmirst, taču es Tevi nekad neaizliegšu." Un tāpat arī visi sacīja.

2.)

Kungs Kristu, Tu kopā ar saviem mācekļiem baudīji pēdejo mielastu un mums iestādīji svēto vakarēdienu, lai to baudot, mēs Tevi pieminētu un kļūtu ticībā stiprināti. Mums stiprinājums nepieciešams, jo reizēm esam kā Pēteris, kam gars ir gribīgs, bet miesa vāja. Pateicamies, ka Tu mūs, kaut maldāmies un grēkojam, tomēr sauc pie sevis un pie sava galda, piešķirot mums svētības un pestīšanas dāvanas. Dod mums pilnā mērā saņemt Tava žēlastības sakramenta svētību.

3.

32 Un tie nāca uz kādu vietu, kurai vārds Ģetzemane, un Viņš Saviem mācekļiem saka: "Paliectiet šeit, kamēr Es Dievu lūgšu." 33 Un Viņš paņēma līdzi Pēteri, Jēkabu un Jāni un iesāka baiļoties un trīcēt, 34 un tiem saka: "Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei. Paliectiet šeit un esiet nomodā." 35 Un, nedaudz pagājis, Viņš krita pie zemes un lūdza, ja tas varētu būt, lai tā stunda Viņam aizietu garām. 36 Un Viņš sacīja: "Aba, Tēvs! Tu spēj visu. Ņem šo biķeri no Manis! Tomēr ne ko Es gribu, bet ko Tu gribi." 37 Un Viņš nāk un atrod tos guļam un saka Pēterim: "Sīmani, tu guli? Vai tu nevienu stundu nespēj būt nomodā? 38 Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka neiekritat kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja." 39 Un Viņš, atkal nogājis, Dievu lūdza, sacīdams tos pašus vārdus. 40 Un Viņš griezās atpakaļ un atrada tos atkal guļam, jo viņu acis bija miega pilnas, un tie nezināja, ko Viņam atbildēt. 41 Un Viņš nāk trešo reizi un tiem saka: "Jūs vēl guļat un dusat! Jau diezgan; tā stunda ir nākusi! Redzi, Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku rokās. 42 Celieties, ejam; redzi, kas Mani nodod, tas ir klāt." 43 Un tūdaļ, Viņam vēl runājot, atnāca Jūda, viens no tiem divpadsmit, un līdz ar viņu daudz ļaužu ar zobeniem un nūjām no augstajiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un vecajiem. 44 Bet tas, kas Viņu nodeva, tiem bija devis zīmi, sacīdams: "Ko es skūpstīšu, tas Viņš ir, To gūstait un To novediet drošībā." 45 Un tas nāca un, tūdaļ Viņam piegājis, saka: "Rabi!" - un Viņu skūpstīja. 46 Un tie pielika rokas pie Viņa un To saņēma. 47 Bet viens no tiem, kas pie Viņa stāvēja, zobenu izvilcis, cirta augstā priestera kalpam un tam nocirta ausi. 48 Un Jēzus griezās pie tiem un sacīja: "It kā pret kādu laupītāju jūs ar zobeniem un nūjām esat izgājuši Mani gūstīt. 49 Ik dienas Es pie jums esmu sēdējis Tempļi mācīdams, un jūs Mani neesat gūstījuši. Bet lai raksti taptu piepildīti." Lk. 19:47; 21:37 50 Tad visi Viņu atstāja un bēga. 51 Un kāds jauneklis Viņam sekoja; tas bija apsedzies ar audeklu uz kailām miesām, un tie pēc tā tvarstīja. 52 Bet, audeklu pamezdams, tas no tiem izbēga plīks.

3.)

Mīļlais Jēzu, nespējam aptvert, Tavas ciešanas mūsu labad. Savas dzīves visgrūtākajā stundā Tu paliki viens. Tavi mācēkļi, tāpat kā mēs, snauda. Cik sāpīgi būt draugu pamestam un vēl sāpīgāk, nodotam. Palīdzi un stiprini mūs, lai mēs Tev nekad nepagriezām muguru.

4.

53 Un tie Jēzu noveda pie augstā priestera, un tur sapulcējās visi augstie priesteri, vecaji un rakstu mācītāji. 54 Un Pēteris no tālienes Viņam sekoja augstā priestera pils pagalmā un sēdēja pie sulaiņiem un sildījās pie uguns. 55 Bet augstie priesteri un visa tiesa meklēja liecību pret Jēzu, lai Viņu nonāvētu, un neatrada. 56 Jo daudzi deva viltus liecības pret Viņu, un viņu liecības nebija vienādas. 57 Un citi cēlās un deva nepatiesu liecību pret Viņu, sacīdami: 58 "Mēs esam dzirdējuši, ka Viņš sacījis: Es gribu šo rokām taisīto Templi noplēst un trijās dienās uzcelt citu, kas nav rokām taisīts." Jņ. 2:19 59 Bet arī šī viņu liecība nebija vienāda. 60 Un augstais priesteris piecēlās, nostājās vidū un jautāja Jēzum, sacīdams: "Vai Tu uz to nekā neatbildi, ko šie pret Tevi liecina?" 61 Bet Viņš cieta klusu un neatbildēja nekā. Un atkal augstais priesteris Viņam jautāja un sacīja: "Vai Tu esi Kristus, Augsti teicamā Dēls?" 62 Bet Jēzus sacīja: "Tas Es esmu. Un jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un nākam ar debess padebešiem." Dan. 7:13 63 Tad augstais priesteris saplēsa savus svārkus un saka: "Kam vēl vajag liecinieku? 64 Jūs Viņa zaimošanu esat dzirdējuši! Kā jums šķiet?" Bet tie visi Viņu notiesāja, ka Viņš nāvi esot pelnījis. 3. Moz. 24:16 65 Un citi sāka Viņu apspļaudīt un apsedza Viņa vaigu, un Viņu sita dūrēm, un Viņam sacīja: "Pravieto." Un sulaiņi Viņam sita vaigā. 66 Un, kad Pēteris bija pils pagalmā, nāk viena no augstā priestera kalponēm 67 un, redzēdama Pēteri sildāmies, to uzlūkoja un sacīja: "Tu arī biji ar Jēzu Nacarieti." 68 Bet viņš liedzās, sacīdams: "Es Viņu nepazīstu un nesaprotu, ko tu runā." Un tas izgāja priekšnamā. 69 Un kalpone viņu atkal redzēja un sāka stāstīt tiem, kas klāt stāvēja: "Šis vīrs ir viens no tiem." 70 Bet viņš atkal liedzās. Un pēc maza brīža tie, kas apkārt stāvēja, atkal Pēterim sacīja: "Patiesi, tu esi viens no tiem, jo tu esi galilietis." 71 Un viņš sāka lādēties un dievoties: "Es nepazīstu to cilvēku, par ko jūs runājat." 72 Un tūliņ gailis dziedāja otru reizi; un Pēteris atcerējās tos vārdus, ko Jēzus tam bija sacījis: "Pirms gailis divi reizes dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi." Un, pie atziņas nācis, viņš iesāka raudāt.

4.)

Pestītāj, mēs ar saviem vārdiem Tevi noliedzam ar saviem pārmetumiem: "kur Tu biji, kāpēc man tā notika?! Kā Tu varēji to pieļaut?!" Un Tu Kungs, klusē. Tu klusēji, kad Tavi draugi Tevi noliedza. Kungs, lūdzam, neklusē! Runā! Nāc! Palīdzi, mums būt stingriem savā pārliecībā par Tavu godību un valstību. Palīdzi mums paļauties un uzticēties Tavai labestībai un mīlestībai. Neklusē, Kungs! Runā!

5.

15 1 Un tūlīt rīta agrumā augstie priesteri ar vecajiem un rakstu mācītājiem un visa augstā tiesa taisīja spriedumu un, sasējuši Jēzu, lika To aizvest un nodeva Viņu Pilātam. 2 Un Pilāts Viņam jautāja: "Vai Tu esi Jūdu ķēniņš?" Un Viņš atbildēdams tam saka: "Tu to saki." 3 Un augstie priesteri Viņu smagi apsūdzēja. 4 Bet Pilāts Viņam atkal vaicāja: "Vai Tu nekā neatbildi? Redzi, cik smagi tie Tevi apsūdz!" 5 Bet Jēzus neatbildēja vairāk nekā, tā ka Pilāts brīnījās. 6 Bet uz svētkiem tas viņiem mēdza atlaist vienu cietumnieku, kuru tie prasīja. 7 Bet tur bija kāds, vārdā Baraba, sagūstīts ar dumpiniekiem, kas dumpī bija izdarījuši slepkavību. 8 Un ļaudis, augšā sanākuši, sāka prasīt, lai tiem tā darītu, kā parasts. 9 Bet Pilāts tiem atbildēja un sacīja: "Vai jūs gribat, ka es jums atlaižu Jūdu ķēniņu?" 10 Jo viņš zināja, ka augstie priesteri To bija nodevuši aiz skaudības. 11 Bet augstie priesteri sakūdīja ļaudis, lai labāk tiem atlaistu Barabu. 12 Bet Pilāts atkal griezās pie tiem un sacīja: "Ko tad lai daru ar To, ko jūs saucat par Jūdu ķēniņu?" 13 Bet tie atkal brēca: "Sit Viņu krustā!" 14 Bet Pilāts tiem sacīja: "Ko tad Viņš ļaunu darījis?" Bet tie vēl vairāk brēca: "Sit Viņu krustā!" 15 Bet Pilāts, gribēdams ļaudīm iztapt, tiem atlaida Barabu un Jēzu lika šaust un nodeva, lai sistu krustā. 16 Bet karavīri Viņu noveda pilī, tas ir, pārvaldnieka namā, un sasauca visu pulku. 17 Un tie Viņam apvelk purpura apmetni un, nopinuši ērkšķu vainagu, lika Viņam to galvā 18 un sāka Viņu sveicināt: "Sveiks, Jūdu ķēniņ!" 19 Un sīta Viņam pa galvu ar niedri, un Viņu apspļaudīja, un ceļus locīja un Viņu pielūdza. 20 Un, kad tie Viņu bija apsmējuši, tad Viņam novilka purpura apmetni un Viņam apvilka Viņa paša drēbes, un Viņu aizveda, lai sistu krustā.

Cik ļoti griež vārdi: "Sit viņu krustā" "Esi sveicināts, Jūdu ķēniņ". Nespējam iedomāties kā Tev tie skanēja. Cik spēcīgi un ļauni vārdi. Kungs, šķīstī mūsu sirdis un domas, lai tās būtu tīras un baltas, ka ļaunus vārdus neņemam ne mutē, ne domās, nedz dodam tiem mājvietu savās sirdīs. Neļauj mums par citiem ņirgāties, vai nolikt, bet palīdzi mums tos izprast un tiem palīdzēt.

6.

21 Un tie piespieda kādu, kas, no lauka nākdams, garām gāja, Sīmani no Kirēnas, Aleksandra un Rufa tēvu, lai tas nestu Viņu krustu. Rom. 16:13 22 Un tie Viņu noveda Golgatā, kas tiek tulkots: pieres vieta. 23 Un Viņam deva dzert vīnu, sajauktu ar mirrēm, bet Viņš to nepieņēma. 24 Un tie Viņu sita krustā un izdalīja savā starpā Viņa drēbes, mezdami kauliņus par tām, ko kurš dabūtu. Ps. 22:19 25 Un tā bija trešā stunda, kad Viņu sita krustā. 26 Un bija likts uzraksts Viņa vainas apzīmēšanai: JŪDU ĶĒNIŅŠ. 27 Un līdz ar Viņu sita krustā divi slepkavas, vienu Viņam pa labo, otru pa kreiso roku. 28 Un raksti ir piepildīti, kas saka: "Viņš tika ļaundariem pielīdzināts." 29 Un tie, kas gāja garām, Viņu zaimoja, kratīja galvas un sacīja: "Redzi, Tempļa noplēsēj un uztaisītāj trijās dienās, Mk. 14:58; Jņ. 2:19 30 palīdzies pats Sev un kāp no krusta zemē." 31 Tāpat arī augstie priesteri ar rakstu mācītājiem Viņu apsmēja un sacīja: "Cituss Viņš ir pestījis un Sevi pašu Viņš nevar pestīt. 32 Lai nu Kristus, Israēla ķēniņš, no krusta nokāpj, ka mēs redzam un ticam." Un arī tie, kas līdz ar Viņu bija krustā sīti, Viņu zaimoja. 33 Un ap sesto stundu palika tumšs pār visu zemi līdz devītai stundai. 34 Un ap devīto stundu Jēzus stiprā balsī brēca, saukdams: "Eloī, Eloī, lamā zabahtani?" Tas ir tulkots: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?" Ps.22:2 35 Un daži no tiem, kas tur klāt stāvēja, to dzirdēdami, sacīja: "Redzi, Viņš sauc Ēliju." 36 Bet viens aizskrēja, pildīja sūkli ar etiķi un to lika uz niedri, un deva Viņam dzert, sacīdams: "Pagaidiet, redzēsīm, vai Ēlija nāks un Viņu noņems." Ps. 69:22 37 Bet Jēzus stiprā balsī iekliedzās un nomira. 38 Un priekšskars Templī pārplīsa divos gabalos no augšas līdz zemei. 39 Bet virsnieks, kas tur klāt stāvēja Viņam pretī, redzēdams, ka Viņš tādā veidā bija miris, sacīja: "Patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls." 40 Un tur bija arī sievas, kas no tālienes skatījās; starp tām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba jaunākā un Jāzēpa māte, un Salome. (40-41) Lk. 8:2-3 41 Tās, kad Viņš bija Galilejā, Viņam bija gājušas pakaļ un Viņam kalpojušas un daudz citas, kas līdz ar Viņu bija nākušas uz Jeruzālemi.

Sakārtojusi Sarma Eglīte. Meditācijas - SE

6.)

Zaldāts liecināja: "patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls." Trūkst vārdu aprakstīt Tavas mīlestības dzelmes – visas Tavas ciešanas mūsu labad. Palīdzi arī mums liecināt par Tevi un Tavu mīlestību. Mūsu mīlestības dzirkstele, Tavai blakus atrodoties, ir pavisam bāla. Uzpūti uguni, ka mūsu mīlestība Tev, visuvarējam, degtu jo karstāk un gaišāk.

7.

42 Kad jau vakars metās un tā kā bija sataisāmā diena, tas ir, sabata priekšvakars, 43 Jāzeps no Arimatijas, cienīts runas kungs, kas pats arīdzan gaidīja Dieva valstību, iegāja droši pie Pilāta un izlūdzās Jēzus miesas. 44 Bet Pilāts brīnījās, ka Viņš jau bija nomiris, un, virsnieku aicinājis, tam jautāja, vai jau ilgi, kamēr Viņš miris? 45 Un, to no virsnieka dabūjis zināt, viņš atvēlēja Jāzēpam Jēzus miesas. 46 Un tas, nopircis smalku audeklu, Jēzu noņēma un ietina tai audeklā un ielika Viņu kapā, kas klintī bija izcirsts, un akmeni pievēla pie kapa durvīm. 47 Bet Marija Magdalēna un Marija, Jozēta māte, skatījās, kur Viņš tapa nolikts.

Tevi, Kungs Kristu -

- *Dieva vienpiedzimušo dēlu -*
- *Miera Ķēniņ -*
- *Labo Ganu -*
- *Dzīvības maizi -*

guldīja kapā.

Ko lai par to domājam?...